

470

Till ÅLANDS LANDSTING.

Då den av Finlands regering utfärdade och Ålands folk erbjudna självstyrelselagen vid Nationernas Förbunds Råds sammanträde i Genève den 20 juni 1921 för behandling av Ålandsfrågan framlades till granskning, fann Rådet denna lag i vissa punkter vara alltför ofullständig för att kunna tillförsäkra Ålands folk nödig trygghet. En av dessa punkter var lagens § 4, i vilken stadgades, att landshövdingen i landskapet Åland skulle utnännas av republikens president. Det ansågs, att denna bestämmelse för Ålands folk var varken lugnande eller tillfredsställande, i det att den gav presidenten befogenhet att kunna påtvinga landskapets innebyggare en högsta styresman, som icke ägde befolkningens sympatier eller dess förtroende. Med hänsyn härtill och då antagligen befarades, att detta kunde giva anledning till slitningar mellan republiken Finlands regering och landskapet Ålands befolkning, gavs åt denna befolkning rätt att till landshövding föreslå en eller flera personer, av vilka föreslagna republikens president var tvungen att utse en. Denna landskapets innebyggares rätt finnes uttryckt i § 1 av "lagen, innehållande särskilda stadganden rörande landskapet Ålands befolkning", vilken lag tillkom på grund av Nationernas Förbunds Råds beslut. Då denna lag numera blivit av Ålands Landsting antagen samt av republiken Finlands president stadfäst och till följd därav äger fullt bindande kraft, tillåta vi undertecknade

471
oss att med stöd av ovan anförda synpunkter hos Landstinget
vördsammast hemställa,

det Landstinget ville genom sin talman
med republiken Finlands president un-
derhandla om landshövdingepostens i
landskapet Åland beklädande.

Mariehamn den 14 september 1922.

Johannes Eriksson Aug. Hassman.
Herman Mattsson